

ತು ಯಾರು? ಎಂದೀಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹಲವರು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಧೀರಾದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಪನ್ನು ‘ಇತರ’ ಎಂಬ ಹೆಗಡಿನ ಮಗನಾದ ಪರೇಯ. ಈತ ಮುಗ್ಗೆಯ ಶಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಒಂದು ಅರಣ್ಯಕ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪನಿಷತ್ತನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದು ಈತನ ಗರಿಮೆ. ಈತನ ನಿಜವಾದ ಜೀವನ ಗೌತಮಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅಪ್ಪಿಜ್ಞಪು ವಿವರಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಈತ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಮಿ ಮಂಡಳಿ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತರ ಎಂಬುವನ ಮಗ. ‘ಇತರ’ ಎಂಬುವಳು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ದಾಸಿ. ಇವಳ ಮಗ ಪರೇಯ. ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿದ ಅತ್ಯಂತ ಸೋಮಾರಿ. ಆದರೆ, ಅಪ್ಪಿಜ್ಞಪು ಉಪಾಸಕ. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಮಿ ಮಂಡಳಿಗೆ ‘ಪಿಂಗಳ್ಳಾ’ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಂಡಿಯೂ ಇದ್ದಳು. ಈಕೆಗೆ ಹಲವು ಮತ್ತೊಂದುರು. ಯಾಜ್ಞವಲ್ಮಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರರೋಹಿತ. ಇತರ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮಗ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇತರಾಗಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬೇಸರವಿತ್ತು. ಆಕೆ ಮಗನ ಬಗೆಗೆ ಬೇಸರಗೊಂಡು ಗದರಿಸಿದಾಗ ಪರೇಯ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದ. ಒಂದು ದಿನ ಪರೇಯ ತಂದೆಯ ತೊಡೆಯ ಮೇರೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದ. ಯಾಗಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಮಿ ಇತರೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಾಸ್ತಿಸ್ತಿವಾಗಿ ದೂಡಿದ. ಪರೇಯನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಅವಮಾನವಾಯಿತು. ಆಗ ನೋಂದ ಪರೇಯನ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿದ್ದ ಗಿಡಮರಗಳು ಕೆನಿಸಿದಿದ್ದು. ನೇಲಕ್ಕೆ ಬಿಂದು ಬಿಂದು ಪರೇಯನನ್ನು ‘ಭೂದೇವಿ’ ಪ್ರತಿಕ್ಷಾಳಾಗಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಕೃಪ್ಯ’ಮಾಡಿದ್ದು. ಆಗ ಪರೇಯನಿಗೆ ‘ಮಹಿಂದಾಸ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ಈತ ಮುಂದೆ ‘ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಧಿತನಾದ.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ‘ಕೋಟಿಭೇದ’ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳು

ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತ

ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೆರಮೇಧನೆಂಬ ಮುಷಿ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೊಯಾಗ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಆದರೆ, ಯಾಗಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮೋಹಿತರು ಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರೇಯ ಮಹಿಂದಾಸ ಕೋಟಿಭೇದಕ್ಕೆ ಬಿಂದು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಯಾಗದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಮೋಹಿತಕಾಗಿನಡೆಸಿಕೊಡಲು ಪರೇಯ ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಷಿಗಳೂ ಮನಿಗಳೂ ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನಾಗಳನ್ನು ಅವಸಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಅವಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ‘ಶೈವರು ಯಾರು?’ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಷಿಗಳಿಂದ ಹೊರಟಿತು. ಆಗ ಪರೇಯ ಮಹಿಂದಾಸ ‘ಜಡಕ್ಕಿಂತ ಜೀವಿಯೂ, ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನೂ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ ಅಂಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಜನೂ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಕೃತಯುದ್ಧಿ ಇರುವವನೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಯೂ ಅಂಥ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನಿಯೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆರೋ ಅವರು ಶೈವರೆಂದು’ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಷಿಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನಂದವಾಯಿತು. ಅವನು ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸುಮಾತ್ವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿ. ಹರಿಮೇಧನೆಂಬ ಮುಷಿಯು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಪರೇಯನಿಗೆ ಮದುವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿ. ಇವನೇ ಮುಂದೆ ದಶೋಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪರೇಯೋಪನಿಷತ್ತನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಶೈವ ‘ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತ’ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ.

ಪರೇಯ ಉಪನಿಷತ್ತು ತಂಬಾ ಚಿಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ, ಅತಿ ಗಹನವಾದುದು! ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ನಾಲ್ಕುನೆಯ ಕೊನೆ ಅಧಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತುಮನಸ್ಸುಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಲು ಮಾರ್ಪಿಕಾಗಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮಾತು ಹೇಗಿದೆ: ‘ಒಂವಾಜಿ ಮನಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾ, ಮನೋ ಮೇ ವಾಚಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ. ಮಾ ವಿರಾಮಿಸಿ ಅವತು ವೇದಸ್ಯ ಮ ಅಣಿಸ್ಯಃ ಶ್ರುತಂ ಮೇ ಮಾ ಪ್ರಹಾ ಸಿ ರ ನೇ ನಾ ಧಿ ತೇ ನಾ ಹೋ ರಾ ತ್ವಾನಾ

ಸಂದರ್ಭಾಮಿ. ಮಿತಂ ವದಿವಾಮಿ, ಸತ್ಯಂ ವದಿವಾಮಿ, ತನ್ನಾಮವತು, ತದ್ವಾಕ್ಷರಮವತು, ಅವತು ಮಾಮವತು ವಕ್ತಾರಮ್ ಅವತು ವಕ್ತಾರಮ್. ಓ ಶಾಂತಿ: ಶಾಂತಿ: ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ‘ನನ್ನ ಮಾತು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರಲಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಿ. ಹೇ ಬ್ರಹ್ಮವೇ, ನನಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಾನಾಗು. ವಾಕ್ಯಮನಸ್ಸಿಗಳೇ ನನಗೆ ವೇದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಲಿ. ನಾನು ತೀಳಿದ ವೇದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿರಲಿ. ಈ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಅಹೋರಾತ್ಮಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಸೇರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಿತವನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿ. ಅದು ಆಚಾರ್ಯನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಪರೇಯನ ಮಾತು ಅವನನ್ನು ಪ್ರಿಯವೇತ್ತನಾಗಿಸಿತು. ವಚನಕಾರರು ‘ಸುದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆತುಂಬಿ, ನಡೆಯಲ್ಲಿ ನಡಿತುಂಬಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರಷ್ಟೇ. ‘ಮಾತು ಮನಂಗಳು ಒಂದಾಗುವ’ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಶರಣರು ಹಾರ್ಯಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಮಾತೆಂಬುದು ಜ್ಞೋಽರ್ಲಿಂಗಂ’ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮವ್ಯಬ್ಧಿ ಕಂಲೋಕ್ತಾವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನುಭಾವಿಗಳು ‘ಮಾತು— ಮನಸ್ಸು’ಗಳು ಒಂದಾಗುವ ತತ್ವವನ್ನು ಅದರ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಮನೋಜವಾಗಿ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಸಂತರೆಲ್ಲ ಮಾತು ‘ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗದೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತಿಗೋಳ್ಳುವ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳಿನ ನಾಯಿನಾರೂರೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಅನುಭಾವಿಗಳೂ ಕಾಶೀರ್ದದ ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞರೂ ‘ಮಾತು— ಮನಸ್ಸು’ ಬ್ರಹ್ಮಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತ್ಯೇಯಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿ. ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ತೇಲಿ ಹೋಗದೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಬಹುದೆಂಬದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

■ ಪ್ರರಂಜೀವಿ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತ

- ನಾವೇ ಅರಸು ನಾವೇ ಆಳು. ಇಂತಾದೊಡನೆಯೇ ಮುಗಿಯುವಧು ಗೋಳು.
—ಪ್ರತಿನ
- ಬೇಸರಕ್ಕೆ ಕುಶಾಹಲವೇ ಚೆಷ್ಟಿ. ಕುಶಾಹಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ಚೆಷ್ಟಿಯಾಗು ಇಲ್ಲ.
—ಎಲೆನ್ ಪಾರ್
- ನಾನು ಬದುಕಬೇಕೆಂದರೆ, ಏನಾದರು ಮಾಡುತ್ತು ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಏನಾದರೂ...
—ಲೇ ಅಯಾಕ್ಷಿಕಾ

- ಹೋಸ ಪ್ರಸ್ತಕವೇಂದನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತಂದಿರೆಂದರೆ, ಹೋಸ ಹಿಕ್ಕೆಯಿಂದೂ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕೆ.
—ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ
- ಹುಲ್ಲಾಗು ಬೆಂದುದಿ, ಮನೆಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಾಗು ಕುಲ್ಲಾಗು ಕವ್ಗಾಗ ವಿಧಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯೆ!
—ಬೆಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆಯಾಗು ದೀನ ದುರ್ಬಲರಿಂಗೆ ಎಲ್ಲ ರೊಳಗೊಂಡಾಗು ಮಂಕುತ್ತಿಯು!
—ಡಿ.ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ

- ಬಾಳನ್ನು ಹಸನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಹಸನವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.
—ಕೆ.ಎಸ್. ನಿಸಾರ್ ಅವಮದ್
- ನಾನು ಸೋತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯೋಗ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ 10000 ದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.
—ಎಡಿಸನ್
- ಅವಸರದ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕವಲಾಗಿರುವ ಗುರಿ, ನವನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ರೋಗಳು.
—ಮ್ಯಾಥ್ರೂ ಅನಾರ್ಲ್